

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: I.V., narozený ... bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 16.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.3.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20.3.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-13.4.2016 – ... ze dne 13.4.2016 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 336,-Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám žalobce.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 16.5.2018 předanou k poštovní přepravě dne 17.5.2018 a doručenou zdejšímu soudu dne 24.5.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí ze dne 20.3.2018 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 13.4.2016 a osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) zpracovaného dne 7.4.2016 se žalobce domáhal přezkoumání obou uvedených rozhodnutí žalované, jejich následné zrušení a vrácení věci žalované s tím, aby žalované byla uložena povinnost přiznat a zhodnotit mu chybějící časy důchodového

pojištění v souladu s již vynesným rozsudkem plzeňského soudu č.j. 16Ad 83/2013-87 ze dne 12.11.2014; rovněž požadoval náhradu nákladů řízení bez specifikace. Dále uvedl, že spor s žalovanou týkající se jeho důchodu začal již v době podání žádosti o něj v roce 2011 a vyvrcholil v roce 2014 soudním řízením, kdy soud uložil žalované vyhovět jeho požadavku a doplnit chybějící doby jeho důchodového pojištění a vydat nové rozhodnutí. Žalovaná po roce a pěti měsících rozhodnutí vydala, sice mu přiznala některé další doby pojištění, avšak opět nezapočítala některé časové úseky v délce více než dvou let. Konkrétně chybějí časové úseky od 16.11. do 30.11.1979, od 1.1.1983 do 30.2.1984, od 1.4. do 30.11.1984 a od 1.2. do 3.4.1985, čímž žalovaná nevyhověla jeho požadavku a ani nerealizovala v plném rozsahu zmíněný rozsudek Krajského soudu v Plzni.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 20.3.2018** č.j. ... žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ č.j. R-13.4.2016 – ... ze dne 13.4.2016 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.3.2018 bylo mimo jiné uvedeno, že napadeným rozhodnutím ze dne 5.11.2012 vydaným v souladu s § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), a s přihlédnutím k článku 46 a k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 (dále jen **Nařízení č. 883/2004**) přiznala žalobci od 30.7.2011 český (**poměrný** neboli **dílčí**) invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně (rozumí se, že nárok na důchod byl získán na základě dob pojištění získaných na území dnešní České republiky (dále jen **ČR**) a také se přihlíží k dobám pojištění získaným ve Spolkové republice Německo (dále jen **SRN**)). Invalidní důchod činil ke dni přiznání 1.776 Kč a byl dále valorizován v souladu s příslušnými právními předpisy, tímto rozhodnutím ČSSZ realizovala Rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16 Ad 83/2013-87 z 12.11.2014.

Proti rozhodnutí ze dne 13.4.2016 podal žalobce dne 9.5.2016 námitky, ČSSZ doručené dne 11.5.2016, v nichž opět namítal nezhodnocení některých českých dob pojištění získaných v letech 1979 až 1985 a žádal přezkoumání výpočtu výše důchodu zejména z hlediska zhodnocení celé chybějící doby pojištění získané v ČR do 3.4.1985, kdy oficiálně opustil republiku; uznání druhého stupně invalidity akceptoval bez námitek.

Dále bylo uvedeno, že ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek, a po provedeném dokazování konstatuje, že na základě nově doplněných dokladů bylo možno zhodnotit další doby pojištění získané žalobcem na území ČR, a to konkrétně dobu od 1.12.1979 do 31.12.1982, kdy bylo nesporně prokázáno, že byl účasten důchodového pojištění z výkonu výdělečné činnosti jako umělec. Žalobcem požadované zhodnocení některých dalších dob pojištění v letech 1983 až 1985 však nebylo možno provést, neboť tyto doklady nejsou v souladu s § 72 a násl. vyhlášky č. 128/1975 Sb., kterou se prováděl zákon o sociálním zabezpečení č. 121/1975 Sb. a nelze na jejich základě stanovit, zda a v jakém rozsahu byl či nebyl účasten důchodového pojištění v českém důchodovém systému z titulu výkonu výdělečné činnosti jako umělec. Všechny doby pojištění zhodnocené ve prospěch žalobce jsou uvedeny na novém OLDP ze dne 7.4.2016, který byl v příloze napadeného rozhodnutí. Námitky žalobce v tomto ohledu shledala ČSSZ jako nedůvodné.

Rovněž bylo uvedeno, že pro stanovení výše invalidního důchodu byla žalobci v souladu s § 12 odst. 1 zákona započtena doba pojištění získaná v českém důchodovém pojištění nově v rozsahu 3752 dnů a doba pojištění získaná ve SRN v rozsahu 9336 dnů, celkem tedy ke dni vzniku invalidity druhého stupně, tj. k 30.7.2011, získal 13088 dnů pojištění. Po dopočtení doby pojištění do dne vzniku nároku na starobní důchod, tj. do 20.9.2020, činí

dobu pojištění celkem 16146 dnů, tedy 44 roků a 86 dnů. Procentní výměra invalidního důchodu pro druhý stupeň invalidity podle § 41 odst. 2 písm. b) českého zákona činí 0,75% výpočtového základu měsíčně, takže činila nově ke dni přiznání invalidního důchodu výše základní výměry invalidního důchodu žalobce 604 Kč měsíčně a procentní výměra se zvýšila na 1.136 Kč měsíčně, tedy invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně přiznaný žalobci ke dni 30.7.2011 tedy nově činil 1.776 Kč. K výši starobního důchodu ČSSZ konstatovala, že výpočet výše invalidního důchodu žalobce byl proveden v souladu s českým zákonem a s příslušnými evropskými právními předpisy, standardním způsobem a ve správné výši, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno. Současně se ČSSZ omluvila za prodlení s vyřízením, které bylo způsobeno administrativním nedopatřením.

3. **Rozhodnutím ze dne 13.4.2016 č.j. R-13.4.2016 - ...** žalovaná změnila rozhodnutí ze dne 5.11.2012 podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb. (**správní řád**), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tak, že podle § 38 písm. a) zákona a s přihlédnutím k článku 46 a článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) Nařízení 883/2004 se od 30.7.2011 přiznává žalobci invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, který činí 1776 Kč měsíčně a po zvýšení činí od lednové splátky v roce 2016 celkem 1890 Kč měsíčně (700 Kč základní výměra a 1190 Kč procentní výměra). Dále byl uveden výpočet tzv. dílčího invalidního důchodu, kdy žalobce získal v českém důchodovém pojištění 3752 dní a v německém důchodovém pojištění 9336 dní, tedy celkem 13088 dní, tudíž základní výměra v poměru délky dob pojištění získaných v ČR a SRN ve smyslu článku 52 odst. 1 písm. b) Nařízení 883/2004 činila 640 Kč a procentní výměra 1136 Kč, celkem měsíčně 1776 Kč. Dále bylo uvedeno, že tímto rozhodnutím se realizuje rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 83/2013-87 ze dne 12.11.2014. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí byl OLDP zpracovaný 7.4.2016.
4. Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 83/2013 vyplývá mimo jiné, že pravomocným **rozsudkem č.j. 16Ad 83/2013-87 ze dne 12.11.2014**, proti němuž nebyla podána kasační stížnost žalovanou, bylo výrokem I. rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2013 č.j. ... zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení; výrokem II. bylo rozhodnuto o nákladech řízení. V odůvodnění rozsudku bylo uvedeno, že žalovaná nezjistila řádný stav věci a rozhodla na základě neúplných podkladů ohledně žalobcem získaných dob pojištění a také, že si je soud vědom toho, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, ale vykázání získané doby pojištění žalobce nemohl žádným způsobem ovlivnit, neboť povinnost spočívala na agentuře Pragokonzert, a rovněž nemůže jít k tíži žalobce nesplnění zákonné povinnosti zaměstnavatele či spolupůsobilé organizace, tj. (již zaniklého) Pragokonzertu, který svoji povinnost nesplnil, jelikož při splnění této povinnosti by se započtení předmětné doby nemusel žalobce dožadovat prostřednictvím žaloby podané u soudu. Také bylo uvedeno, že nebyl zjištěn pobyt žalobce v zahraničí bez povolení československých úřadů, když předloženými listinami prokázal, že v období od 1.12.1979 až do 4.4.1985 kontinuita jeho státního občanství nebyla nikdy porušena, tudíž je nepochybné, že **bylo legální i jeho zahraniční angažmá 1981-1985 se souhlasem spolupůsobilé organizace (Pragokonzert)**. Rovněž bylo uvedeno, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**).

Rovněž bylo uvedeno, že základním podkladem pro prokázání doby pojištění a výše příjmů z něho je sice ELDZ, ten ale není veřejnou listinou, takže není pouze výlučným důkazem či důkazem vyšší důkazní hodnoty a nesvědčí mu ani nevyvratitelná domněnka

pravdivosti, pouze je způsobilý dokládat pravdivost tvrzených skutečností (zaměstnavatelem), jak ostatně vyjádřil i Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**) v rozsudku č.j. 3Ads 81/2010-493 ze dne 13.1.2011.

Dále bylo uvedeno (strana 8), že žalovaná tedy vydá nové rozhodnutí, jímž vyhoví žádosti žalobce a do doby pojištění započte i jím požadovanou a předloženými listinami nově prokázanou dobu vykonávané umělecké činnosti v zahraničí zprostředkovanou Pragokonzertem i od 1.12.1979 na území Československa, jak ostatně uvedla žalovaná i ve svém vyjádření ze dne 25.7.2014 poté, co jí dne 29.1.2014 soud zaslal žalobcem předložené listiny týkající se období 1979 až 1985, což bude mít nepochybně vliv na výši přiznaného invalidního důchodu. V tomto soudním řízení žalobce prokázal jiným způsobem než předložením smlouvy o zprostředkování angažmá, že byl v uvedené době vyslán i na zahraniční angažmá, jak ostatně žalované tvrdil i v předchozí době, a na podporu svých tvrzení předložil důkazy, které však žalovaná při svém rozhodování neměla k dispozici, jak sama uvedla dne 25.7.2014, když v řízení o námitkách nic nebránilo žalované vyzvat žalobce k předložení důkazů na podporu jím tvrzených skutečností, avšak žalovaná tak neučinila. Žalovaná tedy nově prokázané doby započte žalobci do celkové doby pojištění a i příjmy v nich dosažené, bude-li je možno přiřadit ke konkrétnímu roku, jelikož část příjmů se týká části dvou po sobě následujících roků; případně žalovaná použije institut vyloučené doby v odůvodněných případech, když bude vycházet ze zaslaných kopií „Přihlášky k zabezpečení v nemoci a důchodovém zabezpečení umělců“ /od 1.12.1979 s příjmovým stupněm 1.500,-Kčs z 8.1.1980; z 11.8.1981 a z 30.5.1983 – příjmový stupeň 3.500,-Kčs, hrubý příjem v r. 1980 – 11.091 a v r. 1982 – 19.420/, z Potvrzení Slovkoncertu Bratislava ze dne 17.8.1982 - žalobce byl zprostředkovaně na zahraničním angažmá od 1.7. do 31.10.1981 s příjmem btto 25.048,-Kčs, ntto 19.474,-Kčs, z Potvrzení Pragokonzertu ze dne 29.7.1982 – příjem ze zahraničního angažmá činil přepočtem btto 30.052,-Kčs, ze Smluv o zprostředkování uměleckého pořadu (Krajská organizace koncertů a estrád České Budějovice) z let 1980-1984 (případně příslušných ústřížků složenek o doručení honorářů žalobci) i dopisu Pragokonzertu ze dne 3.6.1985 o vyúčtování posledního výjezdu žalobce do Rakouska a SRN i dokladu o zaplacení požadované částky 1.415,-DM dne 15.7.1985 na účet Pragokonzertu. Rovněž bude žalovaná vycházet z údajů zjištěných soudem ve shora citovaném trestním spisu sp. zn. 1T 347/1985, kde jsou ve sdělení Pragokonzertu ze dne 21.6.1985 uvedena jeho angažmá a i příjmy z nich dosažené za celou rozhodnou dobu, přičemž je nepochybné, že skutečnosti tam uvedené nejsou zpochybnitelné, jelikož při vyhotovování uvedeného bylo zcela jistě vycházeno z aktuálních informací. Výrok i odůvodnění nového rozhodnutí budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb., čímž bude žalovaná realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 16Ad 83/2013 ze dne 12.11.2014. (Soud podotýká, že všechny písemné materiály či jejich kopie získané v průběhu soudního řízení byly žalované soudem postoupeny.)

5. **Žalovaná** po doručení žaloby dne 29.5.2018 následně ve velmi stručném **vyjádření k žalobě dne 11.9.2018**, které vyhotovila v soudem prodloužené lhůtě, zdůraznila, že šetřením, které provedla Okresní správa sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích (dále jen **OSSZ**), bylo nově zjištěno, že žalobce vykonával uměleckou činnost také v období od 1.1.1983 do 31.12.1984. Nově byl vyhotoven evidenční list důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) na období od 1.12.1979 do 31.12.1984, podle něhož žalobce v roce 1983 vykonával uměleckou činnost s hrubým výdělkem 5 215 Kč a v roce 1984 měl za dobu 366 dní hrubý výdělek 25 181 Kč. Období od 16.11.1979 do 30.11.1979 a období od 1.1. do 3.4.1985 nelze považovat

za dobu sociálního zabezpečení umělců (§ 73 vyhlášky č. 128/1975 Sb.), jelikož zde není vyjádření příslušné spolupůsobící organizace, že v uvedeném období vykonával tuto činnost jako povolání tvořící trvalý a hlavní zdroj příjmu. Na základě nově vyhotoveného evidenčního listu byl vypracován OLDP žalobce s datem vyhotovení 4.9. 2018, v němž byly nově zcela zhodnoceny roky 1983 a 1984. Celkem tedy ke dni vzniku invalidity druhého stupně, tj. k 30.7.2011 žalobce získal 13 759 dnů pojištění. Po dopočtení doby pojištění do dne vzniku nároku na starobní důchod, tj. do 20.9.2020, činí doba pojištění celkem 17 100 dnů, tedy 46 roků a 310 dnů. Za takto zjištěného stavu věci záleží na žalobci, zda bude uspokojen postupem žalované, která je ochotna po ukončení soudního řízení dodatečně zhodnotit roky 1983 a 1984.

6. Ze zaslaného **dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce** vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.3.2018 bylo podle dodejky žalobci doručeno dne 26.3.2018. Dále ze založeného OLDP zpracovaného dne 4.9.2018 je zřejmé, že žalovaná započítala žalobci do celkové doby pojištění ještě dobu uvedenou v jejím vyjádření ze dne 11.9.2018, takže žalobce tím celkem získal 13 759 dnů pojištění oproti 13 088 dnů pojištění uvedeným v OLDP ze dne 7.4.2016 (nedílná součást rozhodnutí ze dne 13.4.2016) a zejména získal další celý rok s příjmem, tj. rok 1984 – vyměřovací základ 25.181, oproti původně poslednímu roku v ČR, tj. roku 1982 – vyměřovací základ 19.420, tudíž provedeným výpočtem dojde nepochybně k vyšší základní i procentní výměře, tedy vyššímu dílčímu invalidnímu důchodu, než byl žalobci naposledy přiznán rozhodnutím ze dne 13.4.2016 (rozhodnutí obsahovalo i příslušný výpočet, dle něhož bude samozřejmě postupováno, ale s jinými částkami s ohledem na nově zjištěné rozhodné skutečnosti ohledně další doby pojištění i dosaženého příjmu za celý rok 1984).

Dále ze založeného ELDP ze dne 13.8.2018 vypracovaného OSSZ ohledně doby od 1.12.1979 do 31.12.1984, který byl následně doručen ČSSZ, vyplývá, že za 31 dní v roce 1979 není doložen příjem, v roce 1980 (366 dní) činil příjem 11.091, v roce 1981 (365 dní) 19.474, v roce 1982 (365 dní) 19.420, v roce 1983 (365 dní) 5.215 a v roce 1984 (366 dní) 25.181.

V připojeném stanovisku odd. 312 ze dne 28.8.2018 pro odd. 4210 je mimo jiné uvedeno, že na základě dodatečně postoupené dokumentace OSSZ a doložených dokladů u Krajského soudu Plzeň bylo zjištěno, že žalobce ještě vykonával uměleckou činnost od 1.1.1983 do 31.12.1984 (Přihláška ze dne 30.5.1983 KKS České Budějovice a Potvrzení Pragokonzertu ze dne 21.6.1985 je za zahraniční angažmá v období od 1.12.1983 do 31.3.1984 uvedena částka 14.179 Kč a na období od 25.5. do 31.8.1984 částka 11.002 Kč – příjmy ze zahraničí se účtovaly až po návratu, takže příjem ze smlouvy za období 22.12.1981-30.4.1982 se počítal celý do příjmu r. 1982 a období sloužilo jen pro započtení doby; ještě bylo uvedeno – tímto se ruší EL (evidenční list) ze dne 24.9.2015 a EL ze dne 13.8.2018 je nutno založit do centrální evidence.

Soud nad rámec podotýká, že až na základě požadavku soudního oddělení ČSSZ ze dne 19.7.2018 pro potřebu vyjádření k žalobě s odkazem zejména na rozsudek zdejšího soudu ze dne 12.11.2014, který byl adresován OSSZ, byl vyhotoven ELDP ze dne 13.8.2018 se shora uvedeným obsahem. Ze spisu však není vůbec patrné, z jakých závažných důvodů po zrušení rozhodnutí žalované rozsudkem zdejšího soudu ze dne 12.11.2014 nebylo ve věci konáno, ač postup realizace předmětného rozsudku ze soudního oddělení pro odd. 315 (rozhodování o námitkách) byl datován 17.12.2014 a postup věcného řešení odd. 315 a záznam pro odd. 426 je ze dne 23.2.2015, dále je uvedeno u data 1.4.2016 provedte realizaci

R KS Plzeň formou autoremedury; nové rozhodnutí bylo vydáno až 13.4.2016 a po podání námitek ze dne 9.5.2016 proti tomuto rozhodnutí o nich bylo rozhodnuto až 20.3.2018, ač se jedná o žádost o invalidní důchod ze dne 22.9.2011 uplatněnou prostřednictvím německého nositele pojištění a doručenou ČSSZ dne 29.9.2011.

7. **Žalobce v replice dne 27.10.2018** setrval na podané žalobě a namítal, že neobdržel nový OLDP, který žalovaná podle vlastních údajů vyhotovila dne 4.9.2018. Z jejího vyjádření je však zřejmé, že žalovaná opět nezapočetla určité doby, a dále neuvedla správnou výši dosažených příjmů. Sice je žalovaná ochotna mu nově zhodnotit účast na důchodovém pojištění roků 1983 a 1984, zároveň však nezapočítává začátek roku 1985, jmenovitě leden a únor, kdy je jeho účast na důchodovém pojištění nezpochybnitelná.
8. **Žalovaná v doplnění vyjádření** bez data doručeném zdejšímu soudu dne 9.1.2019 uvedla, že OLDP s datem vyhotovení 4.9.2018 byl vyhotoven pro interní potřebu, proto nebyl žalobci zaslán, a soud byl požádán o jeho zaslání žalobci, neboť se nachází v dávkovém spisu, který je nyní u soudu. Dále bylo uvedeno, že žalovaná i nadále trvá na svém vyjádření ze dne 11.9.2018.
9. Z obsahu dalšího **podání žalobce ze dne 29.3.2019** nazvaného upřesnění stanoviska ze dne 27.10.2018 vyplývá, že kromě jiného vytýkal žalované nedostatek v nezapočtení časů – zejména začátek roku 1985 a nesprávně udanou výši jím dosažených příjmů. Žalovaná dle něho zcela opomněla zahrnout veškeré domácí příjmy z roku 1983 a 1984, když vycházela pouze z dokumentu z trestního spisu sp. zn. 1 T 347/1985 (sdělení Pragokonzertu z 21.6.1985) a nevzala na zřetel ostatní soudem již ověřené prokazující dokumenty. Rovněž namítal, že žalovaná jako hrubý příjem uvádí příjem, který byl ve skutečnosti příjmem čistým, navíc z vyjádření žalované ze dne 11.9.2018 vyplývá, že je sice ochotná jako období jeho účasti na důchodovém pojištění mu přiznat roky 1983 a 1984, což je ocenitelný pokrok, avšak udává za toto období jako roční příjem pouze část příjmů, a to příjmy, které fakticky pocházejí pouze z krátkých časových úseků zahraniční činnosti, konkrétně z období od 16.8.1983 do 30.9.1983 s výdělkem ve výši 5.215,-Kčs, a z období od 1.12.1983 do 31.3.1984 a od 25.5.1984 do 31.8.1984 s výdělkem ve výši 25.181,-Kčs. Žalovaná zde zcela opomněla zahrnout veškeré domácí příjmy roku 1983 a 1984, když zjevně vycházela pouze z jednoho důkazného dokumentu, a sice z uvedeného trestního spisu a nevzala na zřetel ostatní, soudem již ověřené prokazující dokumenty. Další nedostatky nacházel v záměně “brutto / netto” - žalovaná udává jako hrubý příjem ten příjem, který byl ve skutečnosti příjmem čistým. Ještě bylo uvedeno, že chybnost OLDP (ze dne 4.9.2018) nerozvádí, neboť žalovaná uvedla, že byl vyhotoven pro interní potřebu, čímž sama dává najevo, že jej nelze považovat za konečně platný.
10. V této projednávané věci se jedná o spor mezi účastníky, zda žalovaná plně respektovala výše citovaný rozsudek zdejšího soudu ze dne 12.11.2014 či nikoli ohledně započtení další doby pojištění a také všech příjmů získaných žalobcem, které byly v soudním řízení před vydáním uvedeného rozsudku prokázány, a zda žalovaná postupovala dle právního názoru soudu vyjádřeného v předmětné rozsudku.
11. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech

důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

12. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
13. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 20.3.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
14. Doba účasti na pojištění umělců se v době od 1.1.1976 hodnotila podle § 72 a násl. prováděcí vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálního zabezpečení č. 128/1975 Sb., kterou se prováděl zákon o sociálním zabezpečení č. 121/1975 Sb., podle níž byli umělci při výkonu umělecké činnosti povinně účastni důchodového zabezpečení, když dle § 74 (Vznik a zánik zabezpečení) odst. 1, 2 uvedené vyhlášky povinné zabezpečení umělce vzniká dnem, kterým podle vyjádření organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců začal umělec soustavně vykonávat svou činnost, a zaniká dnem, kterým podle vyjádření této organizace uvedená činnost skončila; zaniká také dnem, od něhož umělec již nesplňuje některou z podmínek uvedených v § 73 odst. 1. Dobrovolné zabezpečení umělce vzniká na základě přihlášky dnem, od něhož umělec splňuje podmínky uvedené v § 73 odst. 2, a zaniká dnem, kterým některou z těchto podmínek nesplňuje. Vstoupí-li povinně zabezpečený umělec do zaměstnání, je dobrovolně zabezpečen dnem vstupu do zaměstnání, aniž podává přihlášku. Vstup do zaměstnání a skončení umělecké činnosti je umělec povinen ohlásit do 8 dnů orgánu příslušnému provádět zabezpečení umělců a organizaci spolupůsobící při provádění zabezpečení umělce.
15. V § 75 odst. 1 až 4 vyhlášky č. 128/1975 Sb. bylo stanoveno:

(1) Povinně zabezpečení umělci se zařazují podle výše ročního příjmu plynoucího z jejich činností do příjmových stupňů určených těmito pevnými měsíčními částkami:

roční příjem	příjmový stupeň (měsíčně)	
	Kčs	Kč
	do 5400	250
nad 5400	do 11400	500
nad 11400	do 17400	1000
nad 17400	do 23400	1500
nad 23400	do 29400	2000
nad 29400	do 35400	2500
nad 35400	do 41400	3000
nad 41400	do 47400	3500

nad 47400	do 53400	4000
nad 53400	do 59400	4500
nad 59400		5000

(2) Za roční příjem umělce se považuje hrubý příjem z umělecké činnosti (vědecké nebo novinářské činnosti) podrobený dani za kalendářní rok, snížený o skutečné režijní náklady spojené s výkonem této činnosti, nejvýše však

- a) o 60 % při umělecké činnosti v oboru sochařství,
- b) o 50 % při jiné výtvarné činnosti a při umělecké fotografii a
- c) o 40 % při ostatní umělecké činnosti.

(3) Do příjmových stupňů zařazuje umělce orgán příslušný provádět zabezpečení podle tohoto dílu vyhlášky po vyjádření příslušné organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců. V prvním roce zabezpečení se umělec zařadí podle pravděpodobné výše hrubého příjmu. Změna v zařazení do příjmového stupně se provádí při podstatné změně příjmu vždy od počátku tohoto kalendářního roku, který následuje po roce, kdy ke změně došlo.

(4) Dobrovolně zabezpečený umělec se zařazuje do tohoto z příjmových stupňů uvedených v odstavci 1, který odpovídá příjmu z jeho činnosti podle vyjádření příslušné organizace spolupůsobící při provádění zabezpečení umělců.

16. Dle § 68 (náležitosti rozhodnutí) odst. 3 věta první správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (dle § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí).
17. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadených rozhodnutí žalované z důvodů v ní uvedených a soud následně zjistil s ohledem na výše uvedené rozhodné skutečnosti, že obě rozhodnutí ze dne 20.3.2018 i 13.4.2016 jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatku důvodů rozhodnutí, rovněž skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení.
18. Soud podotýká, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí zjišťuje ex offio a pojmově je spjata nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí se soudním přezkumem takového rozhodnutí. K tomu, aby soud takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce namítal nepřezkoumatelnost; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (např. viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 č.j. 5A 157/2002-35). Napadená rozhodnutí žalované nejsou tedy v souladu s ustanovením § 68 zejména odst. 3 věta první správního řádu, kde jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí - odůvodnění. Soud proto z níže uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalované i jemu předcházející rozhodnutí zrušil pro zjištěné vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Za tohoto stavu by se soud věcně nezabýval námitkami žalobce uvedenými v žalobě, avšak v této věci se navíc jednalo o to, že žalovanou nebyl respektován právní názor vyjádřený soudem v rozsudku ze dne 12.11.2014 shora citovaném, což žalobce oprávněně namítal.

19. Ze strany žalované došlo nejenom k porušení výše citovaného § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaná se totiž ještě plně neřídila závazným právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 12.11.2014 č.j. 16Ad 83/2013-87, když nevyžádala nový ELDP u OSSZ, žalobci nezapočetla všechny další prokázané doby pojištění a příjmy z nich získané, přičemž nový ELDP byl OSSZ vyhotoven dne 13.8.2018 až na základě požadavku soudního oddělení žalované pro potřebu vyjádření k žalobě, přestože tak mělo být učiněno žalovanou bezodkladně v dalším řízení po zrušujícím rozsudku soudu. Soud tedy shledal, že žaloba je podaná důvodně, a proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.3.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 13.4.2016 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalované (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.).
20. Z **rozhodnutí ze dne 13.4.2016** není totiž vůbec patrné, na základě jakých rozhodných skutečností došlo ke zvýšení invalidního důchodu žalobce pro invaliditu druhého stupně od 30.7.2011 z původně přiznané částky 1428 Kč na částku 1776 Kč měsíčně, přičemž ani z připojeného OLDP není zjiitelné, které doby pojištění či příjmy byly žalobci nově započteny, ač tímto rozhodnutím byl realizován výše uvedený rozsudek soudu.
21. Rovněž obsah napadeného **rozhodnutí ze dne 20.3.2018** je zmatečný, když v prvním odstavci je uváděno rozhodnutí ze dne 5.11.2012, tedy původní rozhodnutí ČSSZ, kterým měl být realizován rozsudek zdejšího soudu ze dne 12.11.2014, ačkoliv ten byl dle obsahu realizován výše zmíněným rozhodnutím ze dne 13.4.2016. Dále není vůbec zjiitelné, z jakých konkrétních rozhodných skutečností nebylo možno provést žalobcem požadované zhodnocení některých dalších dob pojištění v letech 1983 až 1985, neboť tyto doklady nejsou v souladu s § 72 a násl. vyhlášky č. 128/1975 Sb. Několikrát je uvedeno, že se jedná o starobní důchod (např. na straně 2 třetí odstavec – složení výše starobního důchodu a výpočet procentní výměry starobního důchodu; v dalším odstavci je uvedeno – K výši starobního důchodu ČSSZ konstatuje, že výpočet invalidního důchodu), ačkoliv se celou dobu jedná pouze o invalidní důchod. Rovněž bylo na téže straně uvedeno, že výše základní výměry invalidního důchodu žalobce činí 604 Kč (místo správné částky 640) a procentní výměra se zvýšila na 1.136 Kč, ke dni 30.7.2011 tedy nově činil (invalidní důchod) 1.776 Kč měsíčně, avšak $604 + 1.136 = 1.740$ nikoli 1.776, tudíž není uvedena správné výše částek. Závěrem je ještě uvedena omluva za prodlení s vyřízením, které bylo způsobeno administrativním nedopatřením, avšak v čem ono nedopatření spočívá, není uvedeno a dokonce není ani zjiitelné z obsahu dávkového spisu, jelikož v mezidobí od doručení předmětného rozsudku soudu a vrácení dávkového spisu (16.12.2014), nebyly dle obsahu dávkového spisu učiněny žádné úkony potřebné pro realizaci rozsudku soudu. Naopak příslušná OSSZ byla požádána o vypracování ELDP až v rámci tohoto soudního řízení dne 19.7.2018 pro potřebu vyjádření k žalobě, ačkoliv tak mělo být učiněno bezprostředně po vrácení věci k dalšímu řízení žalované.
22. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti soudu nezbyvá než konstatovat, že tak nepovedené, ba přímo „zpackané“ řízení se žalované ve věcech projednávaných zdejším soudem docela dlouho nepovedlo a je k neuvěření, že toto řízení díky „kvalitní práci“ pracovníků žalované trvá téměř 8 let a ještě není skončeno. Žalovaná v této věci svými rozhodnutími jednak nerespektovala rozhodné skutečnosti prokázané i při soudním řízení ve věci vedené pod sp. zn. 16Ad 83/2013, dále nerespektovala plně právní názor vyjádřený v rozsudku zdejšího soudu 16Ad 83/2013- 874 ze dne 12.11.2014 a rozhodnutím až ze dne 13.4.2016 nevydala autoremedurní rozhodnutí ve smyslu § 87 správního řádu ve spojení s §

88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., když žalobci neuznala celou dobu pojištění jím požadovanou, ale dokonce plně neuznala ani dobu s příjmy prokázanou v soudním řízení zahájeném v roce 2013. Žalobce přitom prokázal, že své závazky za zahraniční angažmá sjednané prostřednictvím Pragokonzertu za dobu od 1.1. do 28.2.1985 uhradil, což učinil málokdo, jak je zřejmé z potvrzení banky ze dne 15.7.1985 v požadované částce 1.454 DM, ač ČR oficiálně opustil již dne 3.4.1985. Nemůže jít proto k jeho tíži nesplnění zákonné povinnosti ze strany Pragokonzertu zejména ohledně poslední doby, což nemohl žádným způsobem ovlivnit. Nutno konstatovat i s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Praze č.j. 43 Ad 81/2015-48 ze dne 5.1.2017, že žalovaná nedostala pokynu (právnímu názoru), který jí krajský soud uložil ve zrušujícím rozsudku ze dne 12.11.2014 a nezjistila dostatečně skutkový stav věci, když nevycházela ze všeho, na co odkázal krajský soud, ač jeho právním názorem je vázána.

23. Vzhledem k tomu, že dle nového ELDP ze dne 13.8.2018 získal žalobce další celé roky s příjmem, posledním je rok 1984, bude nový výpočet invalidního důchodu vycházet z tohoto roku, protože pokud by měl žalobce vykázanu dobu pojištění v ČR i v roce 1985, tedy pouze za dva měsíce, nikoli za celý rok, nemuselo by to pro něho být výhodné. Navíc příjem z roku 1985 nelze v současné době zjistit, jelikož organizace Pragokonzert již neexistuje a nemá žádného právního nástupce, a jak vyplývá i z obsahu dávkového spisu, příjmy ze zahraničí se účtovaly až po návratu, takže např. příjem ze smlouvy za období 22.12.1981-30.4.1982 se počítal celý do příjmu roku 1982 a období sloužilo jen pro započtení doby. V souvislosti s projednávanou věcí soud poukazuje i na rozsudek NSS v obdobné věci ze dne 26.4.2007 č.j. 4 Ads 24/2006-173, o němž je zmínka i v požadavku soudního oddělení žalované vůči OSSZ ohledně vyžádání ELDP.
24. Soudu dále nezbyvá než konstatovat, že žalovaná postupem v této věci poškozuje nejenom svoji pověst, ale zejména působí pojištěncům problémy a i stresové situace, které by nenastaly, pokud by její rozhodovací činnost byla v přiměřených lhůtách a zejména její rozhodnutí byla v souladu s platnou právní úpravou při zjištění dostatečného stavu věci. Žalobce byl vydáním rozhodnutí ze dne 13.4.2016 i 20.3.2018 poškozen na svých právech tím, že žalovaná nezapočetla do celkové doby pojištění veškeré jím získané doby pojištění i příjmy z nich získané. Nelze také přehlédnout, že v této věci bylo vydáno rozhodnutí v rámci tzv. autoremedury až 1,5 roku po vydání zrušujícího rozsudku soudu a až 22 měsíců trvalo žalované vydat rozhodnutí o námitkách, které však obsahuje takové vady, pro něž jej musel soud opět zrušit a věc vrátit znovu žalované k dalšímu řízení. Za dané situace soudu nezbyvá než věřit a i doufat, že v dalším řízení se žalovaná vyvaruje zjištěných pochybení a nové rozhodnutí vydá v přiměřené lhůtě, tedy dříve, než např. žalobce dosáhne důchodového věku (20.9.2020).
25. V novém rozhodnutí, k jehož vydání soud žalovanou zavazuje, bude jednoznačně uvedeno, které nové skutečnosti byly zohledněny při vydání tohoto rozhodnutí, rovněž v OLDP bude odděleně vyznačeno, které další doby pojištění a případné příjmy byly nově započteny a to i v OLDP zpracovaném 7.4.2016, ale i v novém OLDP, aby bylo zřejmé a zjištělné, které nové skutečnosti byly zohledněny. Pojištěnec ani soud nejsou povinni v podstatě detektivním způsobem pátrat, co žalovaná oproti dřívější době zohlednila a nově započela pro výpočet invalidního důchodu žalobce, když tyto skutečnosti ani v rozhodnutí či OLDP neuvede, ač tím porušuje ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Vhodným se jeví i to, aby třeba na samostatném listu, který ale bude nedílnou součástí nového rozhodnutí, byly uvedeny samostatně příjmy získané žalobcem v ČR a za

zahraniční činnost pro lepší přehlednost, když toto žalovanou nikterak nezatíží, protože tyto skutečnosti musí zjistit před provedením výpočtu důchodu a tedy před vydáním nového rozhodnutí. Tímto právním názorem je žalovaná vázána v dalším řízení (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

26. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce sice požadoval náklady tohoto řízení v žalobě, avšak neuvedl nic konkrétního, proto mu soud přiznal náhradu nákladů spočívající v prokázaných částkách uhrazeného poštovního zjištělného na připojených obálkách. Poštovné dne 17.5.2018 (žaloba s přílohami) činilo 6,20 €, dne 29.10.2018 (replika) činilo 3,40 € a dne 29.3.2019 (podání) také 3,40 €, tedy celkem 13 €. Dle kurzovního lístku České národní banky ke dni 30.5.2019, tj. vyhlášení rozsudku, kurz 1 € činil 25,84 Kč, tedy 13 € činilo 335,92Kč a zaokrouhleno tedy 336,-Kč. Tuto částku je žalovaná povinna uhradit k rukám žalobce ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 30. května 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně